

[Undervisningsministeren.]

lemmer, hvor de indstiller til en ny sønderjyds Lov, til en Revision af Loven af 1923, indstiller en Ordning uden ethvert kirkeligt Element. De kan ikke have vist megen Omhu i deres Arbejde, de kan ikke have tænkt sig meget om, naar de i deres Betænkning angriber mig og Flertallet, fordi vi indfører en forskellig Ordning, og saa samtidig indstiller en afvigende Ordning for Sønderjyllands Vedkommende. Dernede har vi siden 1920 — Loven blev revideret i 1923 — haft en Ordning med Amtskonsulenter, smaa Skolekommissioner ved hver Skole og intet som helst kirkeligt Element i Tilsynet. Jeg har enkelte Gange fra konservativ Side hørt sige: Ja, det var nu en midlertidig Ordning, og vi har forbeholdt os, naar Sagen skulde endeligt ordnes, at ændre det. Men nu sker det mærkværdige, at de to konservative Medlemmer indstiller den sønderjydske Lov til Vedtagelse i en ny Skikkelse, hvorved ogsaa Titelen forandres, saaledes at det rent midlertidige ved Loven af 1923 forsvinder og den bliver varig. De to ærede konservative Udvalgsmedlemmer gaar altsaa med til for Sønderjyllands Vedkommende at ændre en midlertidig Ordning til en varig Ordning, hvori der ikke er mindste kirkelige Tilsyn, og alligevel angriber de os for, at vi indfører en forskellig Ordning i de forskellige Landsdele. Forstaa det, hvem der kan, jeg giver op.

Til Slut skal jeg sige, at jeg glæder mig over, at der nu efter mere end et kvart Aarhundredes Anstrengelser fra mange Sider er Udsigt til denne vigtige Sags Gennemførelse. Jeg tror, at det Fremskridt, der herved naas, vil virke til Ligestilling for den danske Lærerstand, vil være til Gavn for den danske Folkeskole og til Gavn for hele vort Land. Der er Aandstvang og Aandsformørkelse nok, som breder sig ud over adskillige Lande. Lad os glæde os, hvis vi kan fortsætte i det Spor, som baade Venstre og vi her har fulgt: folkeligt Selvstyre og aandelig Frihed. Denne Lov vil bidrage til, at folkeligt Selvstyre og aandelig Frihed kan vinde og vokse, ogsaa paa Skolens Omraade, heroppe i det høje Nord, medens Aandstvang og Aandsformørkelse og Vold og Diktatur breder sig ud over Verden.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) lod forstaa, at det ikke havde været muligt at komme paa Talefod med Flertallet i denne Sag. Jeg maa heroverfor sige, at selvfølgelig — jeg siger

udtrykkeligt selvfølgelig — har vi fra Flertallets Side gentagne Gange appelleret til en Samling af alle fire Partier om denne Lovgivning, men der er en principiel Uoverensstemmelse mellem Mindretallet, altsaa det konservative Folkeparti, og Venstre. Vi erkender, at der ligger i Tiden et berettiget Krav fra den danske Skole om at faa tilført Skolens Styrelse et fagligt-pædagogisk Element, ikke paa Bekostning af et Brud med Kirken — det er heller ikke sket, det vil jeg hævde —, men et Krav, som jeg synes, Mindretallet i sin Betænkning har givet Udtryk for, at det ikke forstaa, i hvert Fald ikke anerkender, idet Mindretallet er gaaet til Forhandlingsbordet med udtrykkelige Krav om, at Præsten skulde være født Medlem af Skolekommissionen, Provsten af Direktionen og Biskoppen bevare sin fulde Tilsynsret. Endvidere skulde Beføjelserne saavel for Præsten som for Provsten indenfor Skolevæsenet være de samme som hidtil, man kunde ikke tænke sig at tilføre det nye, som jeg kalder det berettigede, det pædagogiske, under anden Form end den, at en Lærer indvælges i Skoledirektionen, oven i Købet en Lærer indstillet af Lærerne i det lille Provstiomraade. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at man kan tænke sig Indstillingen foretaget paa den Maade. Jeg finder, det er en saare uheldig Maade. Men naar Mindretallet tilmed ikke i sin Betænkning omtaler de Beføjelser, som tilkommer denne Lærer i Direktionen, som altsaa efter Mindretallets Opfattelse skal repræsentere det pædagogiske Element, med et eneste Ord, synes jeg, det maa være klart, at man ikke har vist megen Forhandlingsvillighed. Jeg sagde derfor under min Gennemgang af Flertallets Betænkning med fuld Ret, at det er beklageligt, at Mindretallet ikke i Tide har vist Forhandlingsvillighed. Derved kunde Mindretallet have gjort sin Indflydelse gældende og sammen med det Parti, jeg repræsenterer, eventuelt have fremskaffet Forhold, som vi kunde have ønsket at faa stærkere frem, end Tilfældet er blevet. Det er forsømt, men Skylden herfor synes jeg ikke er Flertallets, absolut ikke.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) udtalte, at København burde have sit særlige Religionstilsyn. Ja, Mindretallets Betænkning viser dog, at Mindretallet sletter Præsten som Medlem af den københavnske Skolekommission. Det er det første. Det vil altsaa efter min Opfattelse ikke sige en Styrkelse, set fra